

แบบสำรวจข้อมูลพืชสมุนไพร การศึกษาดูงานพืชสมุนไพรนอกสถานที่

รูปภาพ

เหงื่อปลาหมอตอกขาว

ชื่อผู้บันทึกภาพ : นศภ.ขวัญประชา เทียงธรรม 55191030 วันที่บันทึกภาพ:8 มีนาคม 2557

ข้อมูลชื่อพืชสมุนไพร

ชื่อทั่วไป	เหงือกปลาหมอดอกขาว
Name	
ชื่อท้องถิ่น	นางเกร็ง , จะเกร็ง, อีเกร็ง, แก้มหมอละ, แก้มหมอ, เหงือกปลาหมอน้ำเงิน
Local Name	
ชื่อสามัญ	Sea holly
Common Name	Sea holly
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Acanthus ebracteatus</i> Vahl.
Scientific Name	

Taxonomy

Kingdom	Plantae
Division	Magnoliophyta
Class	Magnoliopsida
Order	Scrophulariales
Family	Accanthaceae
Genus	Acanthus
Specific	<i>ilicifolius</i>
Variety	-

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ประเภทพืช ไม้พุ่ม

Stem : Usually green stem and four short spines at each segment

ต้น : ลำต้นกลมเรียบสีเขียวบริเวณยอดอ่อนมีสีน้ำตาลอ่อน มีหนามสั้นๆตามข้อ ข้อละ 4 อัน

Leaf : Like those of holly, Leaf blade dark green stiff, deeply lobed with sharp spines at each lobe's tip and curved

ใบ : ใบ (Fliage) ใบเดี่ยว เรียงตรงข้าม ใบรูปไข่ กว้าง 2.5- 7.5 เซนติเมตร ยาว 6-23 เซนติเมตร ปลายใบเป็นติ่งแหลม โคนใบสอบ ขอบใบหยักเว้าลึกและมีหนามแหลม ตรงปลาย แผ่นใบหนาสีเขียวเข้มเป็นมัน มีลักษณะเป็นคลื่นเล็กน้อย ก้านใบสั้น

Flower : Purple and white petals, spikes at branch tips, white petals turning brownish when older

ดอก : สีขาวอมม่วง ออกเป็นช่อแบบช่อกระจุกที่ปลายกิ่ง ช่อดอกตั้งตรง ยาว 10-15 เซนติเมตร มีดอกย่อย 10-20 ดอก กลีบเลี้ยง 4 กลีบ กลีบดอก 3 กลีบ โคนกลีบติดกันเป็นหลอดสั้น กลีบกลางขนาดใหญ่

Fruit : Round cylindrical Capsules, hard shell white turning brownish and break when older, 4 seeds in each capsuls

ผล : ผลแห้งแตก ทรงกระบอกปลายมน เปลือกแข็งสีเขียว เมื่อแก่เปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเข้ม มี 4 เมล็ด

Bark : Green bark and four short spines at each segment

เปลือก : เปลือกต้นสีเขียว มีหนามสั้นๆ 4 อันต่อ 1 ช่อ

Other :

อื่นๆ :

นิเวศวิทยาและการกระจายพันธุ์ : Ecology and Distribution

ชอบขึ้นตามชายน้ำ ริมฝั่งคลองบริเวณปากแม่น้ำ

ส่วนที่ใช้และการใช้ประโยชน์ : Part use and Use

ใบ ต้มกับน้ำดื่ม แก้นิวไนโต ทั้งต้น 10 ส่วน เข้ากับพริกไทย 5 ส่วน ทำเป็นยาลูกกลอน แก้โรคกระเพาะ

ขับเลือด เป็นยาอายุวัฒนะ

ต้น ใช้รักษาแผลฝีหนอง ใช้ ใบและต้น แก้กษาว โดยตำเป็นผงละลายน้ำผึ้ง หรือน้ำมันงา บั่นเป็นลูกกลอนรับประทาน

เมล็ด เป็นยาขับพยาธิ เมล็ดผสมกับดอกมะเฟือง เปลือกอบเชย และน้ำตาลกรวด นำมาต้มรวมกันเอาน้ำกิน เป็นยาแก้ไอ ขับเลือด หรือใช้เมล็ดคั่วให้เกรียม นำมาป่นให้ละเอียดชงกินกับน้ำ เป็นยาแก้ฝี ทั้งต้น มีรสเค็มกร่อย

ราก ใช้รากสด นำมาต้มเอาน้ำกินเป็นยาแก้โรคงูสวัด

ยาง ขับพยาธิ ขับน้ำย่อยอาหาร ใช้จับสันเรือร้าง ทาให้อาเจียน เป็นพิษใช้เปื้อปลา แก้ม้ามย่อย แก่พิษแมลงกัดต่อย

บันทึกเพิ่มเติม : Note

ชื่อพ้อง *Acanthus ilicifolius* L.

สารเคมีที่พบ Alkaloid, Benzoxalinone, Protein